

Sex Hundrede Dele	600,
der blandes med de	
To Hundrede Dele Destillat	200
og med de	
To Hundrede Dele Vinaand.	200
	<hr/>
	1000.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, lysebrun Opløsning, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, svagt lysebrun Opløsning.

Hvis ikke Andet er foreskrevet, er det tilladt Apotekereren at tilberede Baldrianinfus ved at blande lige saa mange Dele Baldrian-Fluidextrakt, som der er foreskrevet Dele af Baldrianrod, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Baldrianinfus; men han skal da bemærke paa Recepten, at han har anvendt Fluidextrakten.

Anm. Hvis Destillationen foretages med spændte Dampe, vædes Baldrianroden kun med 500 Dele Vand, og efter at Destillationen er sket, overhældes Resten med saa meget kogende Vand, at hele Vægten udgør 6000 Dele, som da, efter en Times Digestion, udpresses og behandles videre, som ovenfor angivet.

Ferrum pulveratum.

Pulveriseret Jern.

Fe.

Et fint, graat, vægtfyldigt Pulver, som tiltrækkes af Magneten, og som ved Udrivning paa hvidt Papir giver en graa, til Dels metalglinsende, ikke en rustbrun Streg.

Pulveriseret Jern skal næsten fuldstændigt kunne opløses i en Blanding af lige Dele Vand og Saltsyre. Opløsningen giver, selv i stærkt fortyndet Tilstand, et blaat Bundfald med Kaliumferricyanidopløsning; den udviklede Luftart maa ikke strax farve en Strimmel Filtrerpapir, vædet med Blyacetatopløsning, sort, men maa højst meddele den en brunlig Farve.

Opløses 0,1 Grm. pulveriseret Jern i Saltsyre, og koges Filtratet med Salpetersyre til fuldstændig Iltning af Jernet, maa det Filtrat, som fremkommer, efter at Jernet fuldstændigt er udskilt ved Tilsætning af Ammoniak i Overskud, ikke forandres ved Tilledning af Svovlbrinte. Den i Saltsyre uopløselige Rest skal efter Kogning med Salpetersyre give et Filtrat, som efter Fortynding med Vand og Tilledning af Svovlbrinte ikke maa farves mørkt, og som ved Overmætning med Ammoniakvand ikke maa farves blaat.

Bliver den i Saltsyre uopløselige Rest fra 0,5 Grm. pulveriseret Jern svagt opvarmet med Saltsyre under Tilsætning af en ringe Mængde Kaliumklorat og inddampet til Tørhed, maa den, om fornødent, filtrerede Opløsning i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, efter Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid og 3 Ccm. Svovlsyre samt efter Opvarmning og 1 Times Henstand, ikke have vist brun Farve eller mørkt Bundfald.

Opløses omtrent 0,2 Grm. nøjagtigt afvejede pulveriseret Jern i en Kulsyre-atmosfære i fortyndet Svovlsyre, skal den herved dannede Opløsning for hver 0,2 Grm. pulveriseret Jern mindst affarve 35 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Ferrum reductum.**Reduceret Jern.**

Fe.

Et fint, mat, graat Pulver, som ved Udrivning paa hvidt Papir giver metallisk glinsende, ikke rustbrune Striber. Det tiltrækkes af Magneten og opløses paa en ringe Rest nær under Brintudvikling i fortyndet Saltsyre, hvilken Opløsning, selv i stærkt fortyndet Tilstand, med Kaliumferricyanidopløsning giver et blaåt Bundfald.

Naar den Luftart, som udvikles af 0,2 Grm. reduceret Jern og 5 Ccm. Saltsyre, ledes gennem en Blanding af 50 Ccm. Vand og 1 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa denne Blanding, efter at være syret med Eddikesyre, ikke svæertes af en Draabe Blyacetatopløsning.

Opvarmes den i Saltsyre uopløselige Rest fra 0,5 Grm. reduceret Jern med Saltsyre under Tilsætning af en ringe Mængde Kaliumklorat, og inddampes det Hele til Tørhed, maa den, om fornødent, filtrerede Opløsning i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, efter Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid og 3 Ccm. Svovlsyre og efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Farve eller mørkt Bundfald.

Naar 0,5 Grm. reduceret Jern opløses i Saltsyre, mod Slutningen under Tilsætning af nogle Draaber Salpetersyre, skal Filtratet efter Overmætning med Ammoniakvand og efter ny Filtrering give en farveløs Opløsning, der ikke maa farves eller fældes af Svovlbrinte.

Reduceret Jern skal mindst indeholde 90 % metallisk Jern, hvilket prøves saaledes:

En nøjagtigt afvejet Mængde reduceret Jern, omtrent 0,5 Grm., rystes uden Opvarmning omtrent 15 Minutter i en med Kulsyre fyldt 100 Ccm.s godt lukket Maalekolbe med en Opløsning af omtrent 5 Grm. vandfrit

Ferriklorid i 50 Ccm. Vand. Kolben fyldes derpaa til Mærket med udkogt og afkølet Vand, og, naar Indholdet har klaret sig ved Henstand, titreres 20 Ccm., efter Blanding med 50 Ccm. udkogt og afkølet fortyndet Svovlsyre, med $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning. Heraf skal da for hver 0,1 Grm. af den afvejede Mængde mindst forbruges 48,0 Ccm.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Flores Arnicae.

Arnikablomster.

Arnica montana L. — Compositae.

Rødgule Blomster, som dels ere hunkønnede Randblomster med tungeformede, tretandede Kroner, der have indtil 12 mørkere farvede Nerver, dels tvekønnede Skiveblomster med rørformede, femfligede Kroner. Under Lupen vise Frugtknuder og Kronrør sig finhaarede. Frugtknuden bærer foroven en skør Fnok. I Drogen ere Randblomsterne med Frugtknuden omtrent 2 Ctm. lange, Skiveblomsterne omtrent 1 Ctm.

Smage noget bittert og skarpt, lugte svagt aromatisk.

Frugtknuden er besat med eencellede, tilspidsede Haar, af hvilke de fleste ere parvis sammenvoxede med fælles poret Væg; desuden findes Kirtelhaar med ægformet Hoved, der er delt ved flere vandrette Vægge og en enkelt lodret paa disse staaende Længdevæg. Fnokken dannes af sammenvoxede Haar med frie og skraat udstaaende

Spidser. Kronrørens Haarbeklædning bestaar af Kirtelhaar og flercellede, tilspidsede Dækhaar.

Kurvleje og Svøb skulle, saa vidt muligt, være fjernede; de brune Svøbblade have flercellede Dækhaar og Kirtelhaar med lang, flercellet Stilk.

Flores Caryophylli.

Kryddernelliker.

Eugenia caryophyllata Thunberg. — Myrtaceae.

Indtil 15 Mm. lange og 4 Mm. brede Blomsterknopper med brun, but firkantet, i den nederste Del noget sammentrykket Frugtknude, der under Lupen viser sig tæt grubet; den bærer foroven det firtallige, tykke og udstaaende Bæger og en lukket, lysere farvet Krone. Brudet er glat og glinsende; i dets yderste Del ses talrige Olierum, som ved Tryk afgive æterisk Olie.

Lugte stærkt aromatisk, smage aromatisk og brændende.

Kryddernelliker have en smaacellet Epidermis med stærkt fortykkede Ydervægge, derunder et Parenkym, i hvis yderste Del findes store Olierum i 2—4 Kredse og noget dybere inde een eller faa Kredse af Karstrengene med en sparsom Belægning af Bastceller. Det centrale Parti viser tæt under Bægeret 2 Frugtknuderum og i den nederste Del et med store Luftrum forsynet Parenkym, der omgiver et fastere bygget Væv med Karstrengene. Parenkymet omkring Karstrengene og Frugtknuderummene indeholder Krystalstjerner.

Skulle være fri for Stilke, der ere kendelige ved Stenceller og talrige Bastceller, som ofte have et uregelmæssigt formet Omrids.

Flores Chamomillae.

Kamilleblomster.

Matricaria Chamomilla L. — Compositae.

Kurve, der have et hvælvet til kegleformet, indtil 5 Mm. højt, tæt grubet Kurvleje, som er nøgent og hult; det bærer indtil 30 taglagte, glatte Svøbblade med hindeagtig, lys og hel Rand, indtil 18 hunkønnede, tilbagebøjede Randblomster med tungeformede, tretandede, firenervede, hvide Kroner og talrige tvekønnede Skiveblomster med rørformede, femfligede, gule Kroner. Frugtknuden har ikke Fnok.

Lugte ejendommeligt og stærkt, smage aromatisk, lidt bittert.

De tungeformede Kroners øverste Epidermis har Papiller med svage Kutikularstriber, medens Undersidens Epidermis dannes af mere langstrakte Celler med bølgede Kutikularstriber. Paa Frugtknuderne, de tungeformede Kroners korte Rør og Rørkronernes hele Yderside findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Flores Cinae.

Ormefrø.

En Artemisia-Art, mulig *A. pauciflora* Weber. —
Compositae.

De indtil 3,5 Mm. lange og omtrent 1,5 Mm. brede, aflange eller ovale, uudviklede og lukkede Kurve af brunlig-grøn Farve. Kurvene have indtil 18 æg- til lancetformede Svøbblade med kølformet fremtrædende Midtnerve og hindeagtig, lys Rand; de ydre ere kortere end de indre. Under Lupen vise Kurvene sig kirtelhaarede og fint uldede. Kurvlejet bærer 3—5 uudviklede, grønne Blomster med rørformede Kroner.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-kølede og bittert.

De ydre, tykkere Svøbblade have i Modsætning til de indre et kraftigt Styrkevæv; paa Ydersiden ses Spalteaabninger. Fortrinsvis paa de ydre Svøbblade findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type og T-formede Haar med kort Stilk og en meget lang, bugtet Tværcelle. Svøbets hindeagtige Rand dannes af et enkelt Lag langstrakte Celler med porede Sidevægge. Paa Kronens Yderside findes et øverste og nederste Bælte, der bærer Kirtelhaar.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Blade og Stilke.

Flores Lavandulae.

Lavendelblomster.

Lavandula vera D. C. — Labiatae.

Blomster med et 11—13-ribbet, grønligblaat til blaat, omtrent 5 Mm. langt Bæger, der er uensartet 5-tandet. Den

læbedannede Krone, som i Overlæben har 2 store, i Underlæben 3 smaa Flige, er enten lukket eller mere eller mindre udfoldet, indtil 10 Mm. lang; den er blaa i den øverste, frie Del, medens den af Bægeret dækkede Del er lyseblaa eller farveløs. Under Lupen viser især Bægeret en kraftig Behaaring.

Lugte stærkt aromatisk, smage aromatisk og bittert.

Skulle være fri for Stilke og Blade. Man skal foretrække Blomster, der ere indsamlede, forinden Kronen er udfoldet.

Flores Sambuci.

Hyldeblomster.

Sambucus nigra L. — Caprifoliaceae.

Kortstilkede, oversædige, femtallige Blomster med smaa Bægertænder, en hjulformet, femlappet, gulhvid Krone og dermed afvexlende Støvblade med gule Støvknapper. Griffelen er kort og tyk.

Lugte ejendommeligt, smage svagt slimet og sødligt.

Bægerets Epidermis har bølgede Kutikularstriber; paa Undersiden findes Spalteaabninger, desuden faa Papiller og korte Haar med Kutikularstriber. Kronens Epidermis har svagere Kutikularstriber, noget bølgede til rette Sidevægge, og faa Spalteaabninger, der især findes paa Undersiden.

Flores Verbasci.**Kongelysblomster.**

Verbascum Thapsus L., *V. thapsiforme* L., *V. phlomoides* L.
— *Scrophulariaceae*.

Hjulformede, uregelmæssigt 5-lappede, gule Kroner og de med Kronen sammenvoxede Støvblade. Kronen er paa Indersiden rent gul, paa Ydersiden tæt oven for Røret og i omtrent den halve Højde hvidfiltet. Af de 5 Støvblade ere de 2 glatte og længere end de 3, hvis øverste Del er hviduldet.

Lugte aromatisk, smage slimet, sødligt.

Kronbladernes Filt dannes af grenede Haar, desuden findes Kirtelhaar, hvis Stilk oftest bestaar af en nederste længere og en øverste kort Celle, der bærer et oftest 2-cellet Hoved. Støvbladernes Uld dannes af 1-cellede, lange Haar med tætstillede Kutikularvorter; de fleste Haar ere kølleformede.

Folia Belladonnae.

Syn.: *Belladonnae folium* seu *Folium Belladonnae*.

Belladonnablade. Galnebærblade.

Atropa Belladonna L. — *Solanaceae*.

Ægformede eller elliptisk ægformede, fjernervede og helrandede Blade, hvis Stilk er kort og vinget. De ere indtil 20 Ctm. lange, tynde, skøre og næsten glatte; paa Oversiden mørkegrønne til brungrønne, paa Undersiden graagrønne.

Belladonna-blade ere uden eller af svag, ejendommelig Lugt; de smage lidt bittert.

Oversidens og især Undersidens Epidermis have bølgede Sidevægge, Ydervæggene vise Kutikularstriber. Paa begge Flader, men overvejende paa Undersiden, findes Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af 3—4 Celler. Tværnsnit viser typisk et enkelt Lag Palissadeceller og i Svampparenkymet Krystalsandceller, Enkeltkrystaller og Stjerner; de to sidste Former findes især i ældre Blade, sjældnere i yngre. Haarbeklædning forekommer navnlig paa unge Blade, og fortrinsvis paa Undersiden langs Nerverne. Kirtelhaar findes i 2 Former: a) med fler-cellet Hoved paa en kort 1-cellet Stilk, b) med 1-cellet Hoved paa en længere, i Regelen fler-cellet Stilk; desuden fler-cellede, tyndvæggede Dækhaar.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Folia Digitalis.

Syn.: Digitalis folium seu Folium Digitalis.

Fingerbølblade.

Digitalis purpurea L. — Scrophulariaceae.

Lancetformede eller æg-lancetformede, fjernervede Blade, der enten ere siddende eller forsynede med en vinget Stilk. Oversiden er mørkegrøn og haaret, Undersiden er lysere og stærkere behaaret. Sidenerverne af de første Ordener danne et paa Undersiden fremspringende Maskenet. Bladranden er uensartet rundtakket. Hver Tand ender i en Vandspalte, under hvilken der udmunder 3 Nervegrene.

Lugte ejendommeligt, smage bittert og noget skarpt. Oversidens Epidermis har rette eller noget bølgede, Undersidens stærkt bølgede Sidevægge; Ydervæggene vise hist og her Kutikularstriber, især paa Undersidens Epidermis ud for Nerverne. Spalteaabninger findes fortrinsvis paa Undersiden; Læbecellerne omgives af indtil 8, oftest 4—5 Celler. Palissadevævet er 1—3-laget. Haarbeklædningen bestaar af 1- til flercellede Dækhaar med afrundet Spids, Væggene ere glatte eller hyppigere forsynede med svagere eller stærkere Kutikularvorter, ved Grunden undertiden med Kutikularstriber; desuden findes Kirtelhaar med 1—2-cellet Hoved paa en 1- eller 2-cellet, kort Stilk. Kirtelhaarene findes i størst Antal langs Nerverne.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Største enkelte Indgift: 20 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Folia Farfarae.

Følfodblade.

Tussilago Farfara L. — Compositae.

Langstilkede, nyre- til hjerteformede, bugtet-tandede Blade, der ere indtil 10 Ctm. lange og brede. De ulige store Tænder ende i en brusket, rødbrun Spids. Stilken og de kraftigere Nerver ere ofte rødviolette. Oversiden er glat og grøn. Undersiden hvidgraat filtet.

Smage slimet, svagt bittert og sammensnerpende.

Oversidens Epidermis har kraftige Kutikularstriber og rette Sidevægge; Undersidens har svage Kutikularstriber

og bølgede Sidevægge. Spalteaabningerne, hvis Læbeceller omgives af 5 Celler, findes ganske overvejende paa Undersiden. Tværsnit viser 3 Lag brede Palissadeceller, hvori Krystaller som Rosetter og løse Bundter, og derunder et Svampparenkym med meget store Luftrum. Haarbeklædningen dannes af lange, flercellede, indbyrdes sammenfiltrede Haar, hvis Endecelle er meget længere end de nederste Celler.

Folia Hyoscyami.

Syn.: Hyoscyami folium seu Folium Hyoscyami.

Bulmeurtblade.

Hyoscyamus niger L. — Solanaceae.

Tilspidset ægformede, fjernervede og haarede Blade, der ere graagrønne med lysere Underside, siddende og noget omfattende eller stilkede med nedløbende Bladplade. Bladet er uensartet dybt tandet. Hovednerven er bred og lys.

Lugte svagt, ejendommeligt, smage noget bittert.

Begge Flader have Overhudsceller med bølgede Sidevægge og Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af indtil 5, som Regel af 3 Celler. Paa Tværsnit ses et enkelt Lag Palissadeceller; i Svampparenkymet indeholder især det øverste Cellelag Krystaller, der enten ere Enkelt- eller Tvillingkrystaller eller Konglomerater af flere eller færre ufuldkomment udviklede Krystaller; blandede mellem disse forekomme Stjerner og af og til Krystalsand, der mere regelmæssigt findes i det tyndvæggede Parenkym omkring Hovednerven. Krystallerne indeslutte som Regel en Sfærit. Paa begge Flader findes en rigelig

Haarbeklædning, der bestaar af flercellede, mere eller mindre but tilspidsede Dækhaar og talrige Kirtelhaar med et een- til flercellet, ægformet Hoved paa en oftest lang og flercellet Stilk. Begge Haarformer ere tyndvæggede.

Lufttørret Droge maa højst give 24% Aske.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Folia Menyanthis.

Bukkeblade.

Menyanthes trifoliata L. — Gentianaceae.

Trekoblede Blade med lysegrønne, ægformede, ovale eller ellipsoidiske Smaablade, der ere helrandede eller tjernt og svagt bølget indskaarne.

Smage bittert.

Oversidens Epidermis har rette, Undersidens bølgede Sidevægge. Overhudscellerne ved Bladranden og over Nerverne have papilløst fremstaaende Ydervægge med Kutikularstriber og mere tykvæggede og tydeligere porerede Sidevægge. Spalteaabninger findes paa begge Flader; Læbecellerne omgives af 4—6 Celler. Tværsnit viser et 1—3-laget Palissadevæv af korte og løst forbundne Palissadeceller og et Svampparenkym, der især omkring Hovednerven danner store Luftrum.

Folia Salviae.**Salvieblade.**

Salvia officinalis L. — Labiatae.

Fjernervede, stilkede og rundtakkede Blade, der i Form vexle fra lancetformede til bredt æg-lancetformede, fra 2—8 Ctm. lange. Sidenervene danne et paa Undersiden fremspringende Maskenet. Bladene ere mere eller mindre stærkt haarede, fra hvidgraat fildede til grønne.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-bittert og sammensnerpende.

Oversidens Epidermis har næsten rette og porede, Undersidens bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes paa begge Flader; Læbecellerne omgives oftest af 2 Celler. Det stærkt bølgede Tværsnit viser Kollenkymbelægning ud for Nerverne. Haarbeklædningen dannes dels af fler-cellede, bugtede Dækhaar, hvis nederste, kortere Celle er meget tykvægget og har et lavere eller højere kegleformet Lumen, medens de øverste 2—3 Celler ere mere eller mindre tykvæggede, og dels af to Former af Kirtelhaar: a) med 1—3-cellet Stilk og i Regelen 1-cellet Hoved og b) Labiathaar, der fortrinsvis sidde i Gruberne paa Bladets Underside.

Folia Sennae.**Sennesblade.**

Cassia angustifolia Vahl. — Caesalpiniaceae.

Graagrønne til gulliggrønne, lancetformede, ved Grunden skæve Smaablade, der ere kortstilkede, brodspidsede,

læderagtige og indtil 6 Ctm. lange. Hovednerven og Sidenervene af første Orden ere især paa Undersiden fremspringende. Sidenervene anastomosere lidt inden for Bladranden.

Lugte ejendommeligt, smage slimet-sødligt og bittert.

Smaabladene have paa begge Flader Overhudsceller med svagt fortykkede og porede, rette Sidevægge og Spalteaabninger, hvis Læbeceller typisk omgives af 2, mindre hyppigt af 3—4 Celler; hist og her ses Ar efter afaldne Haar, blandt de øvrige Overhudsceller ere disse Ar iøjnefaldende ved kredsround Form og ringere Størrelse. Paa Tværnsnit ses Overhudscellernes fortykkede Ydervægge dækkede af et Voxlag; en Del Overhudsceller have forslimede Indervægge. Saavel mod Over- som mod Undersiden findes Palissadeceller, de nederste ere dog kortere og have stærkere bølgede Sidevægge; Palissadelagene og det mellemliggende Svampparenkym indeholde spredte Krystalstjerner. De kraftigere Nerver ledsages af Styrkevæv, hvortil slutte sig Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Fortrinsvis paa Undersiden findes indkilede mellem Overhudscellerne eencellede, tykvægede Haar med Kutikularvorter.

Folia Sennae Spiritu extracta.

Harpixfrie Sennesblade.

Rcp.

Foliorum Sennae crasse concisorum partes. . 1000
Spiritus concentrati partium. 4000.

Maceretur. Exprimatur et siccetur.

De groft skaarne Sennesblade macereres i 2 Dage med Vinaanden. Udpresses og tørres.

Folia Stramonii.

Pigæbleblade.

Datura Stramonium L. — Solanaceae.

Fjernervede, stilkede, tynde og næsten glatte, noget ægformede Blade, der ere uensartet dybt bugtet tandede, foroven kort tilspidsede, forneden lige afskaarne eller noget kile- til hjerteformede.

Lugte svagt, ejendommeligt, smage noget bittert.

Oversidens Epidermis har svagt, Undersidens stærkt bølgede Sidevægge. Ydervæggene paa de ved Hovednerven og Bladranden liggende Overhudsceller have Kutikularvorter. Spalteaabninger findes paa begge Flader, men fortrinsvis paa Undersiden. Læbecellerne omgives af indtil 5, oftest af 3 Celler. Tværsnit viser et enkelt Lag Palissadeceller og derunder et Svampparenkym, som fortrinsvis i det øverste Cellelag indeholder Krystalstjerner. Paa Snittet ses de krystalførende Celler som hist og her afbrudte Rækker. Der findes tillige Enkeltkrystaller og Krystalsandceller, især omkring Hovednerven og i størst Antal i ældre Blade. Haarbeklædningen bestaar af Kirtelhaar, der have flercellet Hoved paa en kort, i Regelen eencellet Stilk og een- til flercellede Dækhaar med Kutikularvorter. Haarbeklædningen er rigeligst paa yngre Blade og findes paa begge Flader, især langs Nerverne. Dækhaarene forekomme dog i størst Antal paa Oversiden.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Folia Uvae ursi.**Melbærrisblade.**

Arctostaphylos Uva ursi Sprengel. — Ericaceae.

Fjernervede, omvendt ægformede til æg-lancetformede, helrandede, læderagtige, glatte og glinsende Blade, der ere tilspidsede mod den korte Stilk; de ere grønne til brungrønne, netaarede og have svagt tilbagebøjet Rand. Bladene ere med Stilken indtil 2,5 Ctm. lange, indtil 1 Ctm. brede.

Uden Lugt, smage sammensnerpende.

Paa begge Flader findes Overhudsceller med tykvæggede og porede, rette Sidevægge. Spalteaabninger forekomme alene paa Undersiden, Læbecellerne omgives af 6—8 Celler. Paa Tværsnit vise Overhudscellerne stærkt fortykkede Ydervægge; Palissadevævet bestaar af 3—4-lagede, butte Palissadeceller. Langs Karstrengene findes axialt strakte Parenkymceller; især i disse indeholdes Kalksalte som Enkeltkrystaller, Konglomerater og Stjerner. Fortrinsvis over Midtnerven har Bladet en sparsom Haarbeklædning af tykvæggede, eencellede Haar. De unge Blades Kirtelhaar genfindes ikke i Drogen.

Fructus Anisi.**Anis.**

Pimpinella Anisum L. — Umbelliferae.

Ægformede, todelelige Spaltefrugter, der ere lidt sammentrykkede fra Siderne, fladkernede og indtil 4 Mm.

lange, med oftest sammenhængende Delfrugter. De ere graagrønne til graabrune, dækkede af korte, stive Haar. Hver Delfrugt har 5 lysere, lave Ribber.

Lugte aromatisk, smage sødligt-aromatisk.

Tværsnit viser en Epidermis med korte og butte, 1- eller sjældnere 2-cellede Haar med Kutikularvorter. Paa Rygsiden findes talrige ulige store, anastomoserende Oliegange, medens Bugsiden hyppigst kun har 2 større. De tykvæggede Frøhvideceller indeholde fed Olie og Proteinkorn; i hvert af disse findes en Grundmasse og fra 1 til faa Globoider eller fra 1 til faa Rosetter af Kalksalt.

Frøgemmets indre Epidermis dannes hos Skærmplantefrugterne typisk af tyndvæggede, langstrakte Celler, som ere ordnede i Grupper med samme eller forskellig Længderetning; de variere kun lidt i Størrelse inden for den enkelte Art, medens Forskellen kan være betydelig mellem forskellige Arter. Hos Anis opnaa Cellerne en Bredde af indtil 0,022 Mm.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Capsici.

Spansk Peber.

Capsicum annum L. — Solanaceae.

Kegleformede, indtil 12 Ctm. lange, røde til brunrøde Bærfrugter med tyndt, læderagtigt Frøgemme, som paa Yderfladen er glat eller fint tværstribet, paa Inder siden længdestribet. Frugten har 2—3 ufuldkomment udviklede Skillevægge; den er foroven i-rummet, ved Grun-

den 2—3-rummet. Det 5—6-tandede Bæger bærer en Rest af Stilken. Frugten indeslutter talrige flade, noget uregelmæssigt kredsrunde, gule eller brunliggule Frø, der ere indtil 5 Mm. i Diameter.

Skillevæggene smage meget brændende.

Overhuden og de derunder liggende 6—8 Cellelag ere tykvæggede; derefter følger et tyndvægget Parenkym med Karstreng og ejendommelige, store Celler, som ind efter afgrænses af Indersidens Epidermis; denne er ud for de store Celler forveddet og forsynet med bølgede og porrede Sidevægge. I Frøgemmet ydre Del findes gule Farvelegemer, desuden røde Draaber, der farves blaa af Svovlsyre. Frøskallens Overhudsceller have stærkt fortykkede og forveddede Inder- og Sidevægge, medens den tykke Ydervæg bestaar af Cellulose. Kimen er krum og ligger i en stor Frøhvide, der indeholder Proteinkorn.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Cardamomi.

Kardamome.

Elettaria Cardamomum White et Maton. — Zingiberaceae.

Straagule til brunliggule, 1—2 Ctm. lange, længdestribede og trerummede Kapsler, der paa Tværnsnit ere stumpetrekantede, mod Enderne tilspidsede eller afrundede, og som undertiden bære en Rest af Blosteret. Kapslerne have tynde Skillevægge og indeslutte indtil 20 brune, sammenpressede og kantede, tværrynkede Frø med hindeagtig Frøkappe.

Frøene lugte aromatisk, smage stærkt aromatisk, lidt brændende.

Frøskallen har langstrakte, stumpet tilspidsede Overhudsceller, der ere ordnede i Grupper med forskellig Længderetning, endvidere et enkelt Lag store Olieceller og et Palissadelag af brune, stærkt fortykkede Celler, hvis lille Lumen udfyldes af et Kisellegeme; paa begge Sider af Oliecellelaget findes sammenfaldet Parenkym. Perispermen indeholder Stivelsekorn, der ere indtil 0,005 Mm. i Diameter; de udfylde Cellen som en sammenklumpet Masse; mellem Stivelsen ses Enkeltkrystaller eller Krystal-Konglomerater af Kalksalt. Endosperm og Kim indeholde Proteinkorn, der i den første ere sammenpressede til en glasklar Masse.

Forinden Brugen og Afvejningen skal Frøgemmet fjernes.

Fructus Colocythidis.

Kolokvinter.

Citrullus Colocynthis Schrader. — Cucurbitaceae.

Kuglerunde, lette og hvide Bærfrugter, der ere indtil 8 Ctm. i Diameter og som ved Afskalling ere befriede fra den yderste Del af Frøgemmet. De spaltes let i 3 Dele og indeslutte talrige fladt ægformede, gule til grønligbrune, haarde Frø.

Det svampede Frugtkød smager meget bittert.

Frugtkødet bestaar af et Svampparenkym med vide Intercellulærer; hist og her ses Karstrengforgreninger og Sistrenge. Den yderste Del af Frøgemmet, af hvilket

der undtagelsesvis findes Smaastykker, har en af radialt strakte Celler dannet Epidermis med noget fortykkede Yder- og Sidevægge, derunder omtrent 10 Lag smaacellet Parenkym og en flere Cellelag tyk Ring af porede Stenceller, af hvilke de ydre ere stærkt fortykkede. Frøskallens haarde Beskaffenhed skyldes et tykt Stencellelag. Kimen indeholder fed Olie og Proteinkorn.

Forinden Brugen og Afvejningen skulle Frøene fjernes.

Største enkelte Indgift: 40 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Fructus Coriandri.

Koriander.

Coriandrum sativum L. — Umbelliferae.

Næsten kuglerunde, todelelige Spaltefrugter, der ere indtil 5 Mm. i Diameter, hulkernede, med oftest sammenhængende Delfrugter. De ere gule, undertiden delvis rødviolette til brunlige. Foroven bære de Griffelfoden og Bægeret, der enten er ensartet femfliget eller dannet af 3 korte og 2 længere Tænder. Frugterne have 10 lave, bølgeformede Hovedribber og 10 skarpt fremstaaende Ribber, af hvilke de 8 ere Biribber, de 2 dannede i Sammenstødningsplanet.

Lugte og smage aromatisk.

Tværsnit viser i Frøgemmet Midte en Ring af tykvæggede, porede Bastceller; Ringens yderste og største Del dannes af axialt strakte, bugtede Celler, den inderste Del af tangentialt strakte Celler, der bryde frem gennem

det yderste Lag og danne de 8 Biribber. Frøgemmet indre Epidermisceller ere af Størrelse som Fennikels, men afvige ved en langt mindre regelmæssig Ordning af Grupperne. De tykvæggede Frøhvideceller indeholde Proteinkorn, hvis Globoider og Rosetter ere væsentligt større end hos Anis og Fennikel.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Cubebae.

Kubeber.

Piper Cubeba L. fil. — Piperaceae.

Ikke fuldt modne, kuglerunde Stenfrugter, der ere graabrune til sortebrune med netrynkede Overflade, indtil 5 Mm. i Diameter. De bære foroven et 3—4-lappet Ar og ved Grunden en falsk Stilk, der er 5—8 Mm. lang. Gennemskæres Frugten lodret, ses inden for det mørke Frugtkød en lysere farvet Sten og, hæftet til Grunden af dennes Rum, det stærkt indskrumpede og mørkt farvede Frø.

Lugte stærkt aromatisk, smage vedholdende aromatisk og kamferlignende.

Udrives Frugterne med koncentreret Svovlsyre, fremkommer der en dyb, rød Farve.

Tværsnit af Frøgemmet viser under Epidermis et enkelt eller dobbelt, hist og her afbrudt, Stencellelag, derefter et stivelseførende Parenkym med Olieceller og inderst Stenen, der dannes af 1 eller 2 Lag radiale strakte Stenceller.

Skulle være fri for Frugtstands-Axer.

Fructus Foeniculi.**Fennikel.**

Foeniculum capillaceum Gilibert. — Umbelliferae.

Todelelige Spaltefrugter, der ere fladkernede, graagrønne til brungrønne, oftest med adskilte Delfrugter. De ere 5—8 Mm. lange; hver Delfrugt har 5 lysere, grønliggule Ribber, af hvilke især Randribberne ere kraftigt fremstaaende.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-sødligt, ved vedholdende Tygning let brændende og bittert.

Paa Tværnsnit vise Karstrengene en kraftig Bastbelægning; det nærmest liggende Parenkym har fortykkede Cellevægge med brede Porer. Frøgemmets indre Epidermis bestaar af Celler, der i Tværmaal ere indtil 0,008 Mm. Paa Rygsiden findes 4 Oliegange, paa Bugsiden 2—4. Frøhvidens Bygning og Indhold ere som anført for Anis.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Juniperi.**Enebær.**

Juniperus communis L. — Cupressaceae.

Kuglerunde Bærkogler, der ere brunsorte, delvis blaa-duggede, indtil 9 Mm. i Diameter. De vise foroven 3 Furer, som i den øverste Del ere brede, nedadtil spidst tilløbende. Ved Grunden have Bærkoglerne en større eller mindre Rest af den med skælformede, tilspidsede Blade besatte Dværggren. Paa Tværnsnit ses et grønligbrunt, smuldrende Celle-

væv, der omslutter 3 aflange, stumpt trekantede, lysebrune Frø.

Lugte aromatisk, smage sødligt, derefter aromatisk-bittert.

Bærkoglens Epidermis bestaar af Celler med fortykkede Ydervægge, i den nærmest Furerne liggende Del findes Spalteaabninger i rigeligt Antal; efter Epidermis følge 2—3 Lag tykvæggede Celler, der ligesom Overhudens indeholde brunt Farvestof, og derefter et af tyndvæggede, løst forbundne Celler dannet Kød med Karstrengforgreninger, tyndvæggede Sklerenkymceller og Olie-
rum, der ere størst i den inderste Del lige op mod Frøene. Den haarde Frøskal har et flere Celler tykt Lag af stærkt fortykkede, porede Stenceller, som indeholde Enkeltkrystaller.

Fructus Papaveris.

Valmuekapsler.

Papaver somniferum L. — Papaveraceae.

Umodne graagrønne, hist og her mørkere farvede Kapsler, der enten ere aflange eller kugleformede til fladtrykt kugleformede. De ere ved Grunden forsynede med en Stilk, der tæt under Kapselen har en opsvulmet Ring med Ar efter Støvbladene. Paa Stilkens Snitflade ses indtørret Mælkesaft; foroven bærer Kapselen et siddende, stjerneformet Ar med indtil 15 Straaler. Paa Tværnit vise Frugtbladene sig indadbojede uden at naa Midten; de bære paa hele Fladen talrige nyreformede, hvide eller

for største Delen hvide Frø med stormasket, grubet Overflade.

Kapslerne ere indtil 4 Ctm. brede; de aflange ere indtil 8 Ctm. lange, maalte fra Ringen.

Smage bittert.

Mellem de tykvæggede Epidermisceller, der have porede Sidevægge, findes talrige Spalteaabninger; under Epidermis følge faa Lag tykvæggede Celler, derefter tyndvægget Parenkym med vide Intercellulærer og inderst den indre Epidermis, hvis tværstrakte Celler have forveddede og porede Vægge. Frøgemmet viser Karstrengene, hvis Hovedforgreninger ligge ud for Frøstolene. Karstrengene ledsages af Mælkekar og en kraftig Bastbelægning. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, der delvis bestaar af sammensatte Korn; desuden spredte Krystaller.

Forinden Brugen og Afvejningen skulle Frøene fjernes.

Fructus Sennae.

Sennesbølge.

Cassia acutifolia Delile. — *Caesalpiaceae*.

Tynde, i Omrids ægformede til aflange, mere eller mindre svagt krummede, grønbrunlige Bælge, der ere fra 3 til henved 5 Ctm. lange, og indtil 2,5 Ctm. brede. Bugsømmen er lidt indadkrummet, Rygsømmen stærkere hvælvet, begge ere skarpt fremtrædende. Ved Grunden ses en Rest af Stilken, i Spidsen — trukket tilbage mod Bugsømmen — ses et Mærke efter Griffelen. Fra begge Sømme udgaa parallelt løbende Karstrengene. Langs Bæl-

gens mørkere farvede Midte ses en Række Frø, mellem hvilke der findes tynde Skillevægge. De ofte ufuldkomment udviklede Frø ere haarde og flade, foroven udrandede, forneden kileformet tilspidsede med en Overflade, der er ujævn af butte, fremstaaende Lister. Under Lupen viser Bælgen en sparsom Behaaring.

Lugte ejendommeligt, smage svagt, ikke bittert.

Galla.

Galæble.

Quercus infectoria Olivier. — Cupuliferae.

Kugle- til pæreformede Udvæxter, der dannes under Udviklingen af Galhvepsen: *Cynips Gallae tinctoriae* Olivier. De ere mørkt grønligbrune, tunge og haarde, indtil 2,5 Ctm. i Diameter. Paa den øverste Halvdel ere de besatte med Vorter og Folder, paa den nederste Halvdel glatte og ved Grunden forsynede med en kort Stilk eller Mærke efter denne. Under Kniven spaltes de let ved Slag og vise da en tæt og glinsende Ydergalle, der ved et Stencellelag afgrænses mod det centrale Hulrum. Galæbler have undertiden et Flyvehul, der ligger i den nederste Halvdel.

Smager stærkt sammensnerpende.

Galæbler bestaa af et Parenkym med Karstreng. Inden for de yderste, smaacellede og klorofylførende Celler følge større, porede og omtrent isodiametriske Celler med Intercellulærer, derefter radiale strakte Celler og inderst nogle Lag stærkt fortykkede Stenceller. Nogle